

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Co/27/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123205268
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123205268.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlaticy Javorovej a členov senátu JUDr. Antona Jačeka a Mgr. Matúša Staríčka v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX. XXXXXXXX XXXX, trvalo bytom C. XXX, zastúpenej splnomocnenkyňou: Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s. r. o., Ďumbierska 3F, 831 01 Bratislava – mestská časť Nové Mesto, IČO: 36 836 460, proti žalovanému: D. B., nar. X. XXXX XXXX, trvalo bytom C. XXX, zastúpenému splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária JUDr. Eva Koleničová, s.r.o., Dolné Dubové 249, 919 52 Dolné Dubové, IČO: 53 598 806, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo 4. júla 2023 č. k. 18C/17/2023-15, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o nariadení neodkladného opatrenia (I. výrok) **p o t v r d z u j e**.

II. Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o dobe trvania neodkladného opatrenia (II. výrok) **m e n í t a k**, že:

Neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej o žalobe žalobkyne podanej proti žalovanému o ochranu osobnosti.

Žalobkyni ukladá povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia odvolacieho súdu na súd prvej inštancie žalobu proti žalovanému o ochranu osobnosti.

III. Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o poučení žalovaného o možnosti podať žalobu vo veci samej (III. výrok) **r u š í**.

IV. Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie

I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť dočasne:

- nevstupovať do rodinného domu E. F. XXX G. H. C., postaveného na pozemku parcely registra „C“ parc. č. 527/24, zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie C., obec C., okres Trnava, ako aj na príahlé pozemky parcely registra „C“ parc. č. 527/8, parc. č. 527/13 a parc. č. 527/24, tak ako sú zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie C., obec C., okres Trnava,
- nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v súdnom, trestnom alebo správnom konaní a s výnimkou priblíženia sa nevyhnutného za účelom realizácie súdom upraveného stretávania sa žalovaného s ich spoločnými maloletými deťmi.

II. toto neodkladné opatrenie nariadil na obdobie jedného roka od vydania rozhodnutia.

III. poučil žalovaného, že môže podať v postavení žalobcu proti žalobkyni v postavení žalovanej žalobu vo veci samej, a to o náhradu škody, resp. ujmy, ktorá by mu prípadne výkonom neodkladného opatrenia vznikla.

IV. vo zvyšku návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

V. žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a ods. 2 písm. e/ a h/, § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1 až 3, § 329 ods. 1 a 2, § 330 ods. 1 a 2, § 331 ods. 1, § 332 ods. 1, § 333, § 334, § 337 ods. 1 až 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“); § 27a ods. 1 a 2 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoPZ“); § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.z.“). Vecne dôvodil, že dňa 4.7.2023 bol súdu doručený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z 3.7.2023, ktorým žalobkyňa navrhla, aby bola žalovanému uložená povinnosť dočasne nevstupovať do rodinného domu E. F. XXX G. H. C., postaveného na pozemku parcely registra „C“ parc. č. 527/24, zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie C., obec C., okres Trnava, ako aj na príslahlé pozemky parcely registra „C“ parc. č. 527/8, parc. č. 527/13 a parc. č. 527/24, tak ako sú zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie C., obec C., okres Trnava, a aby bolo žalovanému zakázané približovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s tým, aby bol žalovaný poučený podľa § 337 ods. 1 a 2 CSP, pričom by žalobkyni bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100%. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila žalobkyňa tým, že agresia zo strany jej manžela/žalovaného voči nej sa prejavuje už dlhšiu dobu, avšak žalobkyňa ju nechcela riešiť, nakoľko dúfala, že manžel s agresívnym správaním prestane a budú môcť ďalej žiť ako riadna a kompletná rodina. Žalovaný na ňu útočí pravidelne najmä verbálne, pričom ju vulgárne uráža. Okrem verbálnych atakov však na ňu útočí aj fyzicky, a to tak, že ju pravidelne približne raz do mesiaca fyzicky napadne, kedy ju bije, fackuje, kope, približne raz za pol roka ju zbije tak surovo, že je nútená vyhľadať lekársku pomoc. Agresia žalovaného sa v súčasnosti prejavuje už aj voči deťom, ktoré taktiež bije, a to hoci aj pre maličkosti, prípadne preto, že má sám zlú náladu. Maloleté deti majú zo žalovaného už taký strach, že sa pri každom jeho pohybe v ich blízkosti krčia, akoby očakávali ďalšiu bitku. Agresia žalovaného voči rodine nemá de facto žiadne limity, žalobkyňa je žalovaným utláčaná a ak mu chce jeho správanie aj vytknúť, alebo sa zastane seba či detí, žalovaný jej vulgárne odvrkáva. Nepripustné správanie žalovaného prerástlo už do extrémnych sfér, kedy žalobkyňu napríklad ohrozuje nožom a uvádza jej, aby vyskočila z okna, inak ju zabije. Žalobkyňa musí vždy žalovanému na všetky žiadosti prítakávať a vždy musí byť všetko podľa jeho vôle, v opačnom prípade tento žalobkyňu zbije, častokrát aj veľmi brutálnym spôsobom. Dňa 15.6.2023 bola žalobkyňa nútená vyhľadať lekársku pomoc po napadnutí žalovaným dňa 12.6.2023, pričom podľa lekárskej správy boli u žalobkyne okrem iného zistené hematómy pod ľavou očnicou, na dolných aj horných končatinách, a to pomerne rozsiahlych rozmerov, pričom mala tiež poranené ľavé zápästie. Na základe uvedených skutočností žalobkyňa podala na príslušnom oddelení Policajného zboru aj trestné oznámenie. V tomto čase je žalobkyňa aj s deťmi dočasne ubytovaná v krízovom centre. Na základe informácií poskytnutých políciou a na základe preverovania si skutočností bol žalovaný dňa 23.6.2023 v zmysle § 27a ods. 1 ZoPZ príslušníkmi PZ vykázaný zo spoločného obydlija na adrese C. XXX, a to z dôvodu existujúceho podozrenia zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Napriek skutočnosti, že žalovaný je toho času vykázaný zo spoločného obydlija, sa žalobkyňa obáva jeho prípadného konania po tom, čo vykázanie po uplynutí 14-dňovej lehoty stratí účinnosť. Žalobkyňa sa obáva, že sa žalovaný môže opätovne dostať do domácnosti, v ktorej spolu žili, prípadne inak vyhľadať jej osobu a opätovne byť k nej alebo k ich deťom agresívny a násilný tak, ako tomu bolo aj v minulosti. Žalobkyňa poukázala tiež na skutočnosť, že samotný kontakt so žalovaným pre ňu predstavuje neprimeraný psychický stres, v dôsledku čoho aj pred vykázaním žalovaného zo spoločného obydlija dočasne utiekla do krízového centra. Žalobkyňa poukázala i na skutočnosť, že prejavy agresivity zo strany žalovaného neboli podmienené akýmkoľvek nevhodným správaním či podnetmi zo strany žalobkyne a ich detí. Žalobkyňa v súčasnosti nevidí východisko zo situácie, v ktorej sa ocitla, a teda je nútená riešiť situáciu právnymi prostriedkami. Žalobkyňa má za to, že na základe skúseností so správaním žalovaného, jeho opakujúcej sa agresii voči žalobkyni ako aj ich spoločným deťom, ktorá je odôvodnená výlučne povahou a aktuálnou náladou žalovaného, sprevádzanej aj fyzickými útokmi, existuje dôvodná obava, že žalovaný bude v konaní ohrozujúcom telesnú a duševnú integritu žalobkyne pokračovať (v prípade, ak by nebol súdom predĺžený jeho zákaz vstupu do domácnosti žalobkyne a približovania sa k nej). Správanie žalovaného negatívne ovplyvňuje život žalobkyne, ako aj ich spoločných detí, ktorí nemôžu žiť svoj život bez strachu a tak, ako by si to želali. Žalovaný žalobkyňu dňa 12.6.2023 fyzicky brutálne napadol, čo okrem lekárskeho záznamu aj úradný záznam PZ, podľa

ktorého ku dnešnému dňu existuje dôvodné podozrenie, že sa žalovaný dopustil voči žalobkyni trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona. Žalobkyňa sa obáva, že po uplynutí účinnosti vykázania z bydlia, t. j. aj s tým spojeného zákazu približovania sa žalovaného k žalobkyni, žalovaný opätovne začne vyhľadávať prítomnosť žalobkyne, ako aj navštevovať miesto, v ktorom táto býva a bude pokračovať v agresívnom správaní sa vo vzťahu k žalobkyni, preto považuje žalobkyňa za nevyhnutné zabezpečiť jej ochranu aj formou neodkladného opatrenia.

Súd prvej inštancie uviedol, že z Potvrdenia o vykázaní zo spoločného bydlia z 23.6.2023 vyplýva, že žalovaný bol na 14 dní vykázaný zo spoločného bydlia na adrese C. F. XXX a k nemu príťahlých priestorov dňa 23.6.2023 o 14:15 hod. z dôvodu, že jestvuje podozrenie zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a teda predmetné vykázanie zo spoločného bydlia je v záujme ochrany potenciálnej obeť A. B.. Z lekárskej správy z 15.6.2023 a z 29.6.2023 vyplýva, že žalobkyňa bola ošetrená na chirurgickej ambulancii. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX vyplýva, že rodinný dom a k nemu príťahlé pozemky, do ktorého žalobkyňa navrhuje nevstupovať žalovanému, sú v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne a žalovaného, každého v podiele 1/2, pričom v rodinnom dome strany spoločne bývajú. Dôvodil, že účelom neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP je eliminovať kontakt páchatel'a domáceho násillia alebo osoby dôvodne podozrivej z takéhoto skutku s jeho obeťou. Uvedené ustanovenie je prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia, kedy sa protistrane, ktorá je dôvodne podozrivá z násillia proti navrhovateľovi neodkladného opatrenia, uloží povinnosť dočasne nevstupovať do domu alebo bytu, v ktorom býva navrhovateľ. V tu prejednávanej veci mal súd násillie žalovaného voči žalobkyni za osvedčené predloženým Úradným záznamom z vykázania z 23.6.2023, ktoré dostatočne osvedčuje dôvodné podozrenie z násillia žalovaného voči žalobkyni, keďže vykázanie z bytu alebo domu policajť urobí vtedy, ak najmä vzhľadom na predchádzajúce útoky očakáva útok na život, zdravie, slobodu alebo zvlášť závažný útok na ľudskú dôstojnosť ohrozenej osoby. Z uvedeného dôkazu je pre potreby vydania neodkladného opatrenia dostatočne osvedčené, že žalovaný je dôvodne podozrivý z násillia voči žalobkyni, ktorá bola po incidente z 12.6.2023 ošetrená na chirurgickej ambulancii. Civilný sporový poriadok pritom nekvantifikuje násillie (jeho intenzitu alebo frekvenciu), ktoré sa vyžaduje pre vydanie neodkladného opatrenia, keďže zmyslom neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP je nepochybne zabrániť práve stupňovaniu sa násillia, ktoré by mohlo mať fatálne následky. Pri zohľadnení všetkých relevantných okolností prípadu v danom štádiu súd zhodnotil situáciu ako dôvod na dočasné obmedzenie žalovaného vo vstupe do domu - spoločného bydlia žalobkyne a žalovaného ako manželov, čím sa poskytuje žalobkyni dočasná ochrana pred prípadným ďalším násillím zo strany žalovaného a umožňuje sa jej pokojné bývanie spolu s maloletými deťmi. Súd prvej inštancie preto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v časti uloženia povinnosti žalovaného dočasne nevstupovať do domu vyhovel vo výroku I. uznesenia. Ďalej dôvodil, že účelom neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP je chrániť fyzickú a duševnú integritu osoby, ktorá sa cíti byť ohrozená konaním osoby, proti ktorej návrh smeruje. Pre nariadenie uvedeného neodkladného opatrenia musí navrhovateľ osvedčiť, že jeho telesná integrita alebo duševná integrita je, resp. môže byť konaním protistrany ohrozená. V časti o uloženie povinnosti nepribližovať sa k žalobkyni vychádzal z § 11 O.z., mal za to, že žalobkyňa má právo na ochranu svojej osoby, a to tak života, zdravia ako aj súkromia, a v prípade, ak považuje vzhľadom na existujúce (osvedčené) skutočnosti agresívneho správania zo strany manžela, jeho priblíženie za zásah do svojej vlastnej integrity, ktorý ju ohrozuje a neželá si ho v obave o svoje zdravie z dôvodu, že vzájomný kontakt je pre ňu násillného charakteru, je uvedené dostačujúce na to, aby súd vydal zákaz priblíženia, najmä v situácii, keď má už za osvedčený dôvod na obmedzenie užívania nehnuteľnosti z dôvodu podozrenia z násillia. Ustanovenie § 325 ods. 2 písm. h/ CSP vyžaduje na nariadenie tohto neodkladného opatrenia totiž iba „možnosť ohrozenia integrity“, zvyrazňujúc subjektivitu vnímania chránenej osoby, na rozdiel od objektivity dôvodného podozrenia z násillia. V uvedenej časti neodkladného opatrenia vyhovel súd žalobkyni v celom rozsahu, keď mal za to, že zákaz priblíženia na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov dostatočne zaručí ochranu integrity žalobkyne. Prihliadol pri určovaní rozsahu, v ktorom zakáže žalovanému približovať sa k žalobkyni na to, aby zásah do práv žalovaného, tohto obmedzoval v čo najmenšej možnej miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu zamýšľaného žalobkyňou (proporcionálna nariadeného neodkladného opatrenia). Súd pritom prihliadal na prirodzene existujúci záujem žalovaného na prípadnom styku s maloletými deťmi pochádzajúcimi z manželstva strán, ako aj na prípadné súdne, trestné a správne konania, v súlade s čím súd vymedzil výnimky, na ktoré sa zákaz priblíženia nebude vzťahovať, umožňujúc stretávanie v konaní pred súdom, prípadne orgánmi činnými v trestnom konaní, kde je ochrana integrity žalobkyne zabezpečená prítomnosťou úradných osôb a Justičnej stráže, resp. príslušníkov Policajného zboru, ako aj priblíženie nevyhnutné na realizáciu prípadného súdom upraveného styku s maloletými deťmi,

ktoré priblíženie umožnené žalovanému výlučne na účely realizácie súdom prípadne v budúcnosti upraveného styku s maloletými deťmi nezasiahne do práv žalobkyne. Mal za to, že lehota jedného roka, na ktorú trvanie neodkladného opatrenia obmedzil vo výroku II. uznesenia, je dobou dostatočne dlhou na zabezpečenie žalobkyňou žiadaného pocitu bezpečia, pričom má za to, že počas nasledujúcich mesiacov príde k vyriešeniu vzájomných rozporov, stabilizácii situácie. Žalobkyni totiž nič nebráni podať návrh na rozvod manželstva. V prípade, ak by ohrozenie žalobkyne aj po tejto dobe naďalej pretrvávalo, má možnosť podať kedykoľvek ďalší návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a podložiť ho listinnými dôkazmi preukazujúcimi aktuálnu situáciu a stav jej ohrozenia, pričom súd takéto riešenie považuje za dostačujúce na ochranu jej záujmu. Žalovaný má v prípade zmeny okolností, či skorého upokojenia situácie, možnosť žiadať o zrušenie tohto neodkladného opatrenia, prípadne žiadať od žalobkyne ako žalovanej náhradu škody, resp. ujmy, ktorá by mu prípadne výkonom neodkladného opatrenia (nariadeného napríklad na základe žalobkyňou v návrhu uvádzaných tvrdení, ktoré by sa preukázali ako nepravdivé) vznikla. Vzhľadom na to, že súd trvanie neodkladného opatrenia časovo limitoval, žalobkyni neuložil povinnosť podať v určitej lehote po nariadení neodkladného opatrenia žalobu vo veci samej, ale poučil v zmysle § 337 ods. 1 a 2 CSP žalovaného o možnosti podať žalobu vo veci samej o náhradu škody, resp. ujmy, ktorá by mu prípadne výkonom neodkladného opatrenia vznikla (výrok III.). V tejto súvislosti (neuloženie povinnosti žalobkyni podať žalobu vo veci samej) súd odkazuje napr. na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/90/2021-59 zo dňa 26.11.2021, v ktorom odvolací súd uviedol, že „podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nemusí byť nasledovaný žalobou, vydané neodkladné opatrenie konzumuje vec samu a prostredníctvom jeho účinkov možno dosiahnuť aj trvalú úpravu pomerov medzi účastníkmi. Je v záujme oboch účastníkov konania, ktorých vzájomné vzťahy sú natoľko narušené, že sa vzájomne osočujú, aby sa eliminoval osobný kontakt, ktorý by mohol viesť k násilným prejavom možno až s fatálnymi následkami. Počas trvania účinkov neodkladného opatrenia sa môže protistrana domáhať jeho zrušenia pre odpadnutie dôvodov, ktoré pôvodne viedli k jeho nariadeniu (§ 334 CSP).“ Vo výroku IV. uznesenia súd zamietol návrh v prevyšujúcej časti oproti výrokom I. a II. uznesenia, a síce pokiaľ ide o časové trvanie neodkladného opatrenia (keď neodkladné opatrenie bolo navrhované ako časovo neobmedzené) a pokiaľ ide o bezvýnimčný zákaz priblíženia sa (keď súd naopak vymedzil výnimky, na ktoré sa zákaz priblíženia nebude vzťahovať). V časti o trovách konania súd rozhodnutie odôvodnil ust. čl. 4 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 CSP, vecne zásadným úspechom žalobkyne, ktorá bola neúspešná iba v nepatrnom rozsahu (vymedzenie výnimiek, na ktoré sa zákaz priblíženia vzťahovať nebude a časové vymedzenie trvania neodkladného opatrenia), z čoho súd vyvodil nárok žalobkyne voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100% (V. výrok uznesenia). V konaní nebol pritom tvrdený a súd sám nezistil dôvod na aplikáciu ust. § 257 CSP. CSP neobsahuje samostatné ustanovenie, ktoré by upravovalo náhradu trov konania v súvislosti s neodkladnými opatreniami, súd preto analogicky (čl. 4 ods. 1 CSP) použil ust. § 255 ods. 1 CSP, ktoré je v spojení s § 262 ods. 1 CSP potrebné vykladať tak, že takýmto rozhodnutím nemusí byť iba rozhodnutie vo veci samej. Konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia teoreticky môže byť tiež konečným v konaní, ak by nebola vo veci podaná žaloba, prípadne by žaloba podaná vo veci samej bola vzatá späť. Ďalej súd poukázal na to, že výsledok konania o nariadenie neodkladného opatrenia nezávisí od výsledku konania vo veci samej. Keďže konanie o nariadenie neodkladného opatrenia môže byť samostatným konaním, so samostatným návrhom, a toto konanie samostatne končí nariadením neodkladného opatrenia, súd mal za to, že s poukazom na § 262 ods. 1 CSP je povinnosťou súdu rozhodnúť o náhrade trov tohto konania v tomto uznesení. Podporne poukázal napr. na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/147/2017 z 3.8.2017, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/52/2017 z 2.5.2017 a sp. zn. 19Co/27/2017 z 13.4.2017.

2. Proti tomuto uzneseniu v rozsahu jeho I., II. a V. výroku (III. výrok je závislý výrok; odvolateľ síce uviedol, že napáda uznesenie v celom jeho rozsahu, avšak podľa obsahu odvolania sa odvolanie netýkalo IV. výroku uznesenia o zvyškovom zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia), podal včas odvolanie žalovaný, s návrhom na jeho zrušenie a zaviazanie žalobkyne k náhrade trov konania v rozsahu 100%. Dôvodil, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poprel všetky žalobkyňou tvrdené skutočnosti v časti akýchkoľvek napádaní, útokov a agresivite voči nej a rázne toto odmieta voči deťom. Okamžite po tom čo sa dozvedel o tom, že žalobkyňa podstupuje kroky v rámci polície, sám iniciatívne sa informoval, kto danú vec nahlásenú žalobkyňou rieši, kontaktoval vyšetrovatelku, dožadoval sa výsluchu ako svedka a sám ponúkol súčinnosť v rámci psychologického vyšetrenia, na čo mu pani vyšetrovatelka odpísala, že

jeho vyšetrenie v danej veci nie je potrebné. (dôkaz: email zo dňa 11.07.2023 od vyšetrovateľky I.). Žalovaný a žalobkyňa sú manželia, uzatvorili manželstvo z lásky po cca 2-ročnej známosti. Manželstvo účastníkov konania bolo spočiatku harmonické. Manželia sa spoločne starali o chod a financovanie domácnosti, ako aj o maloleté deti. Postupom času manželstvo začali narúšať vzájomné nezhody a hádky, ktoré vyplývali a naďalej vyplývajú najmä z nadmerného požívania alkoholických nápojov zo strany manželky, ktorá bola následne agresívna ako voči manželovi tak voči spoločným deťom, čoho svedkom neraz bola aj matka manžela/navrhovateľa, prípadne susedia alebo spoloční známi. Následne vznikali medzi manželmi hádky a neporozumenie. Agresivita žalobkyne sa časom len stupňuje ako aj jej požívanie alkoholických nápojov. Naposledy sa tak stalo dňa 12.6.2023, kedy bola žalobkyňa pod značným vplyvom alkoholu kedy začala ona napádať žalovaného ako slovne tak opakovane aj fyzicky, čo vyústilo do skutočnosti, že žalovaný žalobkyňu v sebaobrane od seba len odsotil, pričom žalobkyňa bola opitá a neudržala stabilitu, čo by za triezveho stavu nebol problém (pretože odsotenie nebolo agresívne ani silné), a spadla tak, že sa zranila a zrejme sa jej urobila modrina, ktorou aktuálne operuje proti žalovanému. Faktom je aj tá skutočnosť, že ak by žalobkyňa šla na ošetrenie hneď v daný deň (čo síce z pohľadu žalovaného nebolo ani potrebné), nebola by toho schopná vzhľadom na požitý alkohol, potrebovala vytriezvieť a až následne si premyslieť situáciu ako ju vyfabulovať proti žalovanému. Na ošetrenie išla až na tretí deň, pričom zo samotného ošetrenia vyplýva len tá skutočnosť, že má žalobkyňa na modrinu použiť Lioton gél a ľadovať. Žalobkyňa opisovala pri vyšetrení, že bola kopaná do hrudníka a bedier, avšak z vyšetrenia je zrejme, že žiadne známky poranenia v tejto časti žalobkyňa ani nemala. Žalobkyňa spadla v opitosti na ľavú stranu a len na tejto strane mala zranenia. Žalobkyňa tvrdí, že údajne je dlhodobo napádaná zo strany žalovaného, čo nie je pravda, ničím to nepreukázala a nepredložila ani žiadne záznamy z ošetrení (okrem modriny z lek. správy z 15.6.2023), žiadne hlásenia polícii, nič. Žalobkyňa bola dňa 12.6.2023 opitá, neprijemná a agresívna na žalovaného, vyprovokovala konflikt, kedy to bola ona kto napádal žalovaného, ktorý ju však nikdy neudrel a nechcel tak urobiť ani teraz, preto ju od seba len odsotil, v jej opitom stave však spadla a zranila sa, avšak zranenia rozhodne neboli a nie sú takého charakteru, aby bol žalovanému zamedzený vstup do spoločného domu, za ktorý všetky náklady uhradza len on, ako je hypotéka, plyn a elektrina na 1 rok, čo je neprimerane dlhá doba. Žalovaný bol vykázaný na 14 dní políciou, čo je dostatočne dlhý čas na to, aby žalobkyňa podstúpila všetky kroky, ktoré by mali smerovať k jej pocitu istoty (ak ich potrebuje, avšak žalovaný nevidí na to dôvod) a stabilizácii situácie. Žalovaný vedie riadny život, nikdy nebol trestaný a ani priestupkovo za násilné činy. Riadne pracuje a stará sa o svoju rodinu a najmä 3 maloleté deti. Žalobkyňa sa snaží vytvoriť o sebe obraz týranej ženy, avšak on predkladá fotky, ktoré boli vyhotovené deň pred incidentom 11.6.2023, príkladá video z 10.6.2023, ktoré vyhotovila žalobkyňa a zaslala ho do práce žalovanému, kedy je aj tu zrejme, že už počas dňa v pohodičke popíjala víno a vychutnávala si cigaretku. Medzi žalovaným a žalobkyňou okrem jej alkoholu neboli žiadne nezhody, žalovaný nerozumie jej konaniu, avšak nerozumie ani tomu ako na základe jej klamstiev mu je zamedzený vstup do vlastného domu, ktorý kompletne uhradza, a to ešte aj na tak dlhú dobu 1 roka. Žalovaný akceptoval vykávanie na 14 dní, nakoľko pochopil, že je potrebné, aby si žalobkyňa utriedila myšlienky a upokojila sa a uvedomila si, že konala pod vplyvom alkoholu, pričom jej kroky neboli potrebné. Následne veril, že sa vráti do domu a situácia sa upokojí. V konečnom dôsledku od 12.6.2023 uplynul dnešným dňom už viac ako mesiac a žalobkyňa nepodala ani návrh na rozvod a ani návrh na úpravu práv a povinností k maloletým deťom, čo samo o sebe svedčí o tom, že žalovaný nepredstavuje pre svoju rodinu žiadnu reálnu hrozbu. V tomto konaní je žalobkyňa právne zastúpená, a preto ak by bola hrozba zo strany žalovaného reálna a taká ako je opísaná v podanom návrhu, advokát dokáže návrh na rozvod, návrh na úpravu práv a povinností k mal. deťom, a to aj formou neodkladného opatrenia spísať v prípade urgentnej situácie v priebehu 1-2 hodín, tobôž v priebehu mesiaca. (Dôkaz: video vyhotovené žalobkyňou z 10.6.2023) Priložil aj fotky žalovaného s rodinou, z ktorých nie je ani náznak nejakého týrania. Žalovaný je stále presvedčený, že žalobkyňa si celú vec premyslí a upustí od tohto svojho nezmyselného konania, žalovaný je so žalobkyňou v telefonickom a SMS (whatsapp) kontakte, avšak vyjasnenie situácie bez osobného stretnutia je veľmi ťažké, až nemožné. (Dôkaz: fotografie rodiny) Žalovaný chápe, že súdy sa snažia konať v takýchto veciach nanajvýš zodpovedne a opatrne chrániac práva poškodených, avšak konkrétne v tomto prípade ide len o šikovne napísaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia advokátskou kanceláriou špecializujúcou sa na týrané ženy, a teda aj rétorika tomu zodpovedá. Avšak z predložených dôkazov je zrejme, že: 1. žalobkyňa išla k lekárovi až na tretí deň po incidente s modrinou, ktorá nemusela vzniknúť v priamej súvislosti so žalovaným; 2. žalobkyňa, škola, škôlka, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Trnave ani nikto nikdy neinicioval prešetrenie v rodine v dôsledku podozrenia z ubližovania deťom alebo žalobkyne; 3. žalobkyňa neprivolala políciu k incidentu ani po ňom; 4. žalobkyňa ostala v dome so žalovaným aj počas noci a nasledujúceho dňa až pokým nešiel žalovaný do práce; 5. neboli

predložené žiadne iné dôkazy, ktoré by mali potvrdzovať tvrdenia žalobkyne. Žalovaný nepredstavuje pre žalobkyňu žiadnu hrozbu ani riziko, nie je najmenší dôvod udelenia predmetných zákazov zo strany súdu, žalobkyňa mala a mohla dobrovoľne situáciu riešiť od 12.6.2023 do 3.7.2023, kedy okrem toho, že bol podaný návrh v tomto konaní nevykonala žiadne procesné podania na Okresný súd Trnava (Dôkaz: email zo dňa 13.07.2023 z Okresného súdu Trnava). Súdu je iste z rozhodovacej praxe známe, že v prípadoch týraných žien, resp. žien, ktorým hrozí reálne nebezpečenstvo alebo nejaká hrozba, konajú tieto ženy urgentne a na súd i políciu sú podané oznámenia a návrhy takmer bezodkladne, čo však nie je daný prípad, čo samo o sebe preukazuje len ten fakt, že situácia vôbec nie je taká vážna a vyhrotená ako sa snaží vykresliť návrh podaný žalobkyňou, dňa 3.7.2023, t. j. až 3 týždne po incidente, a následne žiadne ďalšie kroky. V nadväznosti na vyššie uvedené má za to, že napádané uznesenie bolo vydané unáhlene, bez preukázania takých závažných okolností, ktoré by mali viesť k zákazu priblíženia a k zákazu vstupu do vlastného domu na 1 rok. Súdom zistený skutkový stav nezodpovedá skutočnosti a súd len uveril dobre spísanému návrhu, avšak odhladol od objektívnych dôkazov, resp. aj od okolností prípadu uvedených vyššie. Má za to, že neexistuje dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného vyjadrila tak, že navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Uviedla, že trvá na skutočnostiach uvádzaných v jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, skutočnosti uvádzané v odvolaní žalovaného považuje za účelové, z veľkej časti za nepravdivé, pričom sa týmito žalovaný len snaží očierniť jej osobu. Má za to, že žalovaným prezentované skutočnosti nespochybňujú osvedčenie skutkového stavu v napadnutom uznesení takým spôsobom, ktorý by mal za následok jeho nesprávnosť. Rovnako je potrebné doplniť, že žalovaný účelovo prehliada viaceré dôkazy doložené k návrhu žalobkyne, prípadne tieto bagatelizuje. Žalovaný v odvolaní v zásade popiera akúkoľvek agresiu, resp. nevhodné správanie voči žalobkyňi a maloletým deťom, pričom sa tiež snaží z obdobného správania obviniť žalobkyňu. Uvedené tvrdenia však aj s ohľadom na dôkazy predložené zo strany žalobkyne považuje žalobkyňa za nepravdivé a nepreukázané. Žalovaný v odvolaní uvádza, že zranenia žalobkyne vznikli len v dôsledku sebaobraný žalovaného, ktorý mal žalobkyňu od seba slabo odsotiť, v čoho dôsledku táto spadla a mala jej vzniknúť modrina. K uvedenému tvrdeniu poznamenala, že žalobkyňi nebola spôsobená len jedna modrina, ktorú by bolo možné pripisovať pádu, ale ako vyplýva z lekárskej správy, žalobkyňa mala viaceré a výrazne rozsiahle poranenia, a to hematóm pod ľavou očnicou, dva plošné hematómy v bedrovej (lumbálnej) časti v priemere cca 6 cm, poranené zápästie, početné drobné hematómy na oboch horných končatinách a na ľavom ramene v oblasti tricepsu hematóm vo veľkosti cca 15x8cm. Žalobkyňa bola tiež podrobená RTG vyšetreniu lebky, hrudníka, ľavého ramena a ľavého zápästia. Je zrejmé, že ak by mala žalobkyňa naozaj utpieť poranenia len tak ako to uvádza a zľahčuje žalovaný, táto by zranenia neutrpeľa v takom veľkom počte a rozsahu. Žalobkyňa poprela, že by malo dôjsť k incidentu tak ako to opisuje žalovaný, pričom rovnako odkazuje na predložené lekárske správy, z ktorých je zrejmé, že žalovaným opisovaný priebeh incidentu je nanajvýš nepravdepodobný. Žalobkyňa tiež popiera akékoľvek nadmerné požívanie alkoholických nápojov z jej strany, ako aj akúkoľvek jej agresiu voči žalovanému. Žalobkyňa sa voči žalovanému nedokáže ani účinne fyzicky brániť, na základe čoho považuje akúkoľvek jej agresiu voči žalovanému za vysoko nepravdepodobnú. Čo sa týka ďalšieho osvedčenia žalobkyňou tvrdených skutočností poznamenala, že príslušníci Policajného zboru voči žalovanému využili aj svoje oprávnenie v zmysle § 27a ods. 1 ZoPZ, kedy bol žalovaný vykázaný zo spoločného obydlija na adrese C. XXX, a to ako je uvedené v úradnom zázname z 23.6.2023 č. ORPZ-TT-OPP6-2023/010043-006, z dôvodu existujúceho podozrenia zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Na základe uvedeného má žalobkyňa za to, že ku dnešnému dňu existuje vysoká miera osvedčenia ohrozenia žalobkyne zo strany žalovaného, a to tak na základe zadokumentovaných mnohopočetných a rozsiahlych zranení, ktoré žalobkyňa utrpela počas útoku zo strany žalovaného, ako aj na základe skutočnosti, že konanie žalovaného bolo zo strany polície vyhodnotené ako potencionálne naplňajúce skutkovú podstatu trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Spôsob postupu konania zo strany vyšetrovateľa, ako aj dôkazné prostriedky, ktoré sa tento rozhodne v trestnom konaní využijú možno vo vzťahu k tomuto civilnému konaniu považovať za bezpredmetné. Má za to, že miera osvedčenia skutkového stavu zo strany žalobkyne je vysoká, v kontexte s čím je vydané neodkladné opatrenie možné považovať v celom rozsahu za správne a riadne odôvodnené. Čo sa týka neprivolania polície k incidentu zo strany žalobkyne, čo žalovaný spomína vo svojom odvolaní, tu je potrebné poznamenať, že žalobkyňa v súvislosti s opisovaným útokom dňa 12.6.2023, ako aj v spojitosti s predchádzajúcim správaním sa žalovaného podala na príslušnom oddelení PZ trestné oznámenie. Je pravda, že žalobkyňa v domácnosti so žalovaným po útoku prečkala noc, avšak je pravda aj to, že tu žalobkyňa zotrvala v dôsledku strachu zo žalovaného, pričom nasledujúci

deň po odchode žalovaného do práce sa žalobkyňa rýchlo zbalila a utiekla pred žalovaným do krízového centra. Ako aj z uvedeného vyplýva, žalobkyňa po útoku počkala na odchod žalovaného z domácnosti, aby mohla bezpečne odísť, pričom následne riešila záležitosti týkajúce sa ubytovania a zabezpečenia životných potrieb. Následne žalobkyňa vyhľadala lekársku pomoc, ako aj oznámila skutočnosti týkajúce sa správania žalovaného na polícii. Pre doplnenie k ostatným tvrdeniam žalovaného uviedla, že na súde prvej inštancie je v súčasnosti vedené konanie o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, a to pod sp. zn. 33P/53/2023. Čo sa týka žalovaným priložených fotografií, má za to, že tieto nijakým spôsobom neosvedčujú tvrdenia uvádzané zo strany žalovaného, ako ani nevyvracajú tvrdenia uvádzané žalobkyňou. Žalobkyňa sama vo svojom návrhu uviedla, že so žalovaným absolvovala aj dovolenku, čo však neznamená, že sa žalovaný voči tejto nesprával násilne. V tejto súvislosti poukázala na odborný článok zverejnený Odborom rodovej rovnosti a rovnosti príležitostí MPSVR zverejnený na internetovej stránke B. pod názvom „A. D. J.“, v rámci ktorého sa okrem iného uvádza: „Čím dlhšie sú ženy vystavené rôznym stratégiám uplatňovania násilia, tým ťažšie je pre ne oslobodiť sa. Násilník získava v tejto situácii čoraz väčšiu prevahu. Pokusy o útek a odpor majú často za následok ešte tvrdšie použitie násilia. Život v takomto vzťahu je pre ženy veľmi vyčerpávajúci, ich pocit vlastnej hodnoty a energia vynakladaná na obranu slabnú, v dôsledku dlhotrvajúceho fyzického a psychického stretu môžu ochoreť. Násilie má negatívne dôsledky aj v sociálnej oblasti, napríklad stratu práce, izoláciu a stratu prístrešia. Napriek týmto následkom nie sú ženy postihnuté násilím v žiadnom prípade len pasívne. Bránia sa vlastným spôsobom a rozvíjajú mnohoraké stratégie, aby chránili seba i deti. Prispôsobenie sa násilníckemu mužovi je jedna z možných stratégií, ako zabrániť najhoršiemu, toto vynútené prispôsobenie je prirodzenou reakciou na silnejšieho protivníka a v žiadnom prípade nie je chorobné alebo masochistické.“ Ako vyplýva z uvedeného, téma domáceho násilia je z psychologického hľadiska pomerne komplikovaná, pričom obeť násilia môže reagovať na situáciu rôznorodo. Je zrejmé, že žalobkyňa sa v danom prípade zo strachu zo žalovaného tomuto prispôsobila, kedy sa okrem iného snažila zabezpečiť riadnu výchovu a čo možno najlepšie prostredie (v rámci možnosti) aj pre maloleté deti. Žalobkyňa naďalej trvá na všetkých skutkových tvrdeniach uvádzaných v jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na tieto ďalej v celom rozsahu odkazuje a má za to, že odôvodnenosť potreby neodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu je a bola zo strany žalobkyne riadne osvedčená. Správanie žalovaného voči žalobkyňi bolo osvedčené aj príslušníkmi Policajného zboru, ktorí žalovaného v konečnom dôsledku zo spoločnej domácnosti vykázali. Na základe predchádzajúcich skúseností so žalovaným sa žalobkyňa naďalej vážne obáva o svoju bezpečnosť, život a zdravie, a to najmä v prípade, ak by bolo tomuto umožnené sa do jej domácnosti vrátiť. Žalobkyňa dlhodobo žila v dome v strachu a pod neustálym nátlakom a trpela osočujúce, vulgárne a agresívne správanie sa žalovaného voči jej osobe. Je preto zrejmé, že súčasný zásah do práv žalovaného nie je nijakým spôsobom neprimeraný.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti /I., II. a V. výrok, závislý III. výrok/ v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale neboli v konaní zistené (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný stavom v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že v napadnutej časti o nariadení neodkladného opatrenia (I. výrok) je uznesenie súdu prvej inštancie vecne správne a je dôvodné ho potvrdiť, v napadnutej časti o dobe trvania neodkladného opatrenia (II. výrok) je však potrebné ho zmeniť a v napadnutej časti o poučení žalovaného o možnosti podať žalobu vo veci samej (III. výrok) je dôvodné ho zrušiť.

5. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia, rozsah napadnutia uznesenia i argumenty strán predstreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce nariadiť vo veci žalobkyňou navrhované neodkladné opatrenie.

6. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potreba bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 325 ods. 2 písm. e/ a h/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby: e) nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia, h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

Podľa čl. 16 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ústavného zákona č. 460/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „ústavy“) nikoho nemožno mučiť, ani podrobiť krutému, neľudskému, či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

Podľa čl. 19 ods. 1 a 2 ústavy každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena a každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí č. 209/1992 Zb., ďalej len „dohovoru“) nikoho nemožno mučiť alebo podrobovať neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

Podľa čl. 3.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach „ochranné opatrenie“ je akékoľvek rozhodnutie bez ohľadu na jeho názov, nariadené vydávajúcim orgánom členského štátu pôvodu v súlade s jeho vnútroštátnym právnym poriadkom, ktorým sa osobe predstavujúcej riziko ukladá jedna alebo viacero nasledujúcich povinností s cieľom chrániť inú osobu, ak môže byť ohrozená telesná alebo duševná integrita tejto inej osoby:

- a) zákaz alebo úprava vstupu na miesto, kde má chránená osoba pobyt, kde pracuje, alebo ktoré pravidelne navštevuje alebo kde sa pravidelne zdržiava;
- b) zákaz alebo úprava kontaktu s chránenou osobou akýmkoľvek spôsobom vrátane telefonického kontaktu, elektronickej alebo riadnej pošty, faxu alebo iných prostriedkov;
- c) zákaz alebo úprava približovania sa k chránenej osobe bližšie ako na určenú vzdialenosť.

Ide o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku.

Podľa § 336 ods. 1 až 4 CSP: (1) Ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. (2) Súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. (3) Súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná. (4) Ak bola žaloba odmietnutá alebo zamietnutá alebo ak bolo konanie vo veci samej zastavené, platí ustanovenie § 335 primerane.

Neodkladným opatrením sa sleduje procesná ochrana porušeného alebo ohrozeného práva do doby využitia procesných mechanizmov, slúžiacich na realizáciu práva na súdnu ochranu, bez ďalšieho porušovania alebo ohrozovania práva, o ochranu ktorého žalujúca strana žiada. Nepriznáva sa ním žiaden nárok a pri jeho nariaďovaní prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

Dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násillia.

V prejednávanej veci bolo náležité posúdiť či správanie žalovaného možno považovať za násillie, a to komplexne s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu. Násillie predstavuje zdroj bezmocnosti obeť a súčasne prejav prežívania moci páchatel'a nad svojou obeťou. Je ním každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násillie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násillie môže mať rovnako silné následky. Psychické násillie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Násillím je aj nezabránenie násilliu (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15.12.2012, sp. zn. 5 M Cdo 10/2012).

V posudzovanej veci súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, konštatujúc za osvedčené dôvodné podozrenie z násillia žalovaného voči žalobkyni, s poukazom na potvrdenie policajného orgánu o vykázaní žalovaného zo spoločného obydli'a z 23.6.2023. K vykázaniu z domu je príslušník policajného orgánu oprávnený, keď vzhľadom na zistené skutočnosti, najmä predchádzajúce útoky, možno očakávať útok na život, zdravie, slobodu alebo zvlášť závažný útok na ľudskú dôstojnosť ohrozenej osoby (§ 27a ods. 1 ZoPZ).

Civilný sporový poriadok pritom nekvalifikuje násilie z hľadiska jeho intenzity alebo frekvencie, ktoré by sa vyžadovali pre vydanie neodkladného opatrenia, keďže účelom neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP je zabrániť práve stupňovaniu násillia, ktoré by mohlo mať fatálne následky. Dočasným obmedzením žalovaného vo vstupe do rodinného domu – spoločného obydlija strán konania a na príľahlé pozemky, ako správne uvádza súd prvej inštancie, sa poskytne žalobkyni dočasná ochrana pred ďalším násillm zo strany žalovaného, pričom sa jej umožní pokojné bývanie spolu s dieťaťom v spoločnom obydli.

K odvolacej námietke žalovaného, že súdom zistený skutkový stav nezodpovedá skutočnosti a súd len uveril dobre spísanému návrhu, avšak odhliadol od objektívnych dôkazov, resp. aj od okolností prípadu uvedených žalovaným v odvolaní, a žalovaný má za to, že neexistuje dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia, odvolací súd uvádza nasledovné:

Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násillia sa preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené. Ohrozenej osobe sa poskytuje pomerne rýchla ochrana, aby nemusela opúšťať svoje obydlie (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/355/2012). Možno pritom spravidla vychádzať iba z tvrdení strán konania, záznamov polície, lekárskeho správ, keďže stanovisko žalovaného je obvykle v zásade protichodné.

V posudzovanom prípade bolo protiprávne správanie žalovaného osvedčené predovšetkým potvrdením policajného orgánu o vykázaní žalovaného zo spoločného obydlija (rodinný dom na adrese C. F. XXX a k nemu príľahlé priestory) pre jestvujúce podozrenie zo spáchania zločinu Týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, v záujme ochrany potencionálnej obeť A. B. podozrivého (Úradný záznam k vykázaniu z obydlija podľa § 27a ods. 1 písm. a/ Zákona o PZ, z 23.6.2023, zn. ORPZ-TT-OPP6-2023/010043-006, vydaný OR PZ v Trnave, odbor poriadkovej polície, OO PZ Trstín) a lekárske nálezmi z chirurgickej ambulancie K. E. z 15.6.2023 a 29.6.2023, potvrdzujúcimi u žalobkyne hematómy pod ľavou očnícou, na dolných a horných končatinách (ľavej i pravej), poranenie ľavého zápästia.

Žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tvrdila okrem verbálnych útokov a vulgárnych urážok zo strany žalovaného na jej osobu, aj pravidelné fyzické útoky žalobcu na jej osobu približne raz za mesiac, žalovaný ju mal biť, fackovať, kopať, a raz za pol roka dokonca tak surovo, že bola nútená vyhľadať lekársku pomoc. Na zimnej dovolenke ju mal ohrozovať nožom a povedať jej aby vyskočila z okna, inak ju zabije, keďže z okna nevyskočila, mal ju žalovaný stiahnuť na zem a na mieste ju dokopať. Žalobkyňa podľa jej tvrdení je žalovaným utláčaná, ak mu chce niečo vytknúť, zastať sa seba alebo detí (keďže jeho agresia sa má prejavovať aktuálne aj voči deťom, ktoré má biť pre maličkosti), tak jej žalovaný odvrkne nech drží hubu, musí mu prítakávať a vždy musí byť všetko podľa jeho vôle, v opačnom prípade ju zbije, často brutálnym spôsobom. Incident z 12.6.2023 popísala tak, že ju žalovaný najprv atakoval verbálne, že je kurva a pod., že má milenca (čo poprela), pričom následne ju opäť fyzicky napadol a brutálnym spôsobom ju zbil.

Žalovaný výslovne jednotlivo nepoprel uvedené tvrdenia žalobkyne (s výnimkou incidentu z 12.6.2023), uviedol v odvolaní iba všeobecne, že popiera všetky žalobkyňou tvrdené skutočnosti v časti akýchkoľvek napádání, útokov a agresivite voči nej a rázne toto odmieta voči deťom. V odvolaní tvrdil narušenie manželstva vzájomnými nezhodami a hádkami, ktoré podľa neho vyplývajú najmä z nadmerného stupňujúceho sa požívania alkoholických nápojov zo strany manželky, ktorá bola následne agresívna ako voči manželovi tak voči spoločným deťom, čoho svedkom neraz mala byť aj matka manžela/ navrhovateľa, prípadne susedia alebo spoloční známi. Dňa 12.6.2023 bola podľa tvrdení žalovaného žalobkyňa pod značným vplyvom alkoholu, neprijemná a agresívna na žalovaného, začala napádať žalovaného slovne aj fyzicky, žalovaný žalobkyňu v sebaobrane od seba len odsotil (odsotenie nemalo byť agresívne ani silné), pričom žalobkyňa neudržala stabilitu, čo by za triezveho stavu nebol problém a spadla tak, že sa zranila a zrejme sa jej urobila modrina. Žalovaný bagatelizoval jej poranenia, uviedol, že spadla v opitosti na ľavú stranu a len na tejto strane mala zranenia, čo je však podľa názoru odvolacieho súdu v rozpore s lekárskou správou, v ktorej sú konštatované aj poranenia pravej hornej končatiny – početné drobné hematómy. Žalovaný predložil rodinné fotky (2 dospelí a 3 deti, usmievajúci sa, zjavne na výlete) a video (osoba natáčajúca video, podľa hlasu ženského pohlavia, sediaci na dvore rodinného domu, drží v jednej ruke cigaretu, medzi kolenami pohár s nápojom a natáča dieťa v bazéne) z dní predchádzajúcich incidentu 12.6.2023, zjavne za účelom vyvrátenia obrazu týranej ženy, ktorými však žalovaný neosvedčil ním tvrdené skutočnosti (o nadmernom požívaní alkoholu žalobkyňou, agresivite žalobkyne, ani o jeho napadnutí žalobkyňou 12.6.2023) ani účinne nespochybnil tvrdenia žalobkyne

(nepostačovalo na vyvrátenie osvedčenia dôvodného podozrenia z násilia popretie tvrdení žalobkyne žalovaným).

V odvolaní žalovaný v podstate tvrdil, že spočiatku harmonické manželstvo je narušené nadmerným užívaním alkoholu žalobkyňou a jej agresivitou voči žalovanému a deťom, tieto jeho tvrdenia však odvolací súd nepovažoval za osvedčené a žalovaným uvedené hodnotenie bolo vyvrátené predovšetkým úradným postupom policajného orgánu, ktorý je oprávnený vykázať zo spoločného obydlija osobu, u ktorej možno na základe zistených skutočností očakávať práve útok na život, zdravie, slobodu alebo ľudskú dôstojnosť dotknutých osôb. Za svoje správanie voči žalobkyňi, posúdené policajným orgánom, nesie zodpovednosť on sám. Vzhľadom na charakter rozhodnutia o neodkladnom opatrení, dokazovanie sa nevykonáva v rozsahu vyžadovanom v základom konaní vo veci samej. Postačujúce je dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti o rozhodujúcich skutočnostiach z hľadiska hmotného a procesného práva.

Žalovaný odvolaním napadol aj výrok o povinnosti dočasne sa nepribližovať k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov s výnimkami, vo vzťahu ku ktorému zákazu však osobitné odvolacie námietky nevzniesol, iba všeobecne uviedol, že napadnuté uznesenie bolo vydané unáhlene, bez preukázania takých závažných okolností, ktoré by mali viesť k zákazu priblíženia a k zákazu vstupu do vlastného domu na 1 rok, s ktorou námietkou sa odvolací súd s poukazom na už uvedené nestotožňuje. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že ustanovenie § 325 ods. 2 písm. h/ CSP vyžaduje na nariadenie tohto neodkladného opatrenia iba možnosť ohrozenia integrity, zvýrazňujúc subjektivitu vnímania chránenej osoby. Súd prvej inštancie mal za to (§ 11 O. z.), že žalobkyňa má právo na ochranu svojej osoby, a to života, zdravia ako aj súkromia a ak považuje vzhľadom na osvedčené skutočnosti násilného správania zo strany žalovaného, jeho priblíženie za zásah do svojej vlastnej integrity, ktorá ju ohrozuje a neželá si ho v obave o svoje zdravie z dôvodu, že vzájomný kontakt je pre ňu násilného charakteru, je uvedené postačujúce preto, aby bol vydaný zákaz priblíženia, najmä v situácii, keď mal už za osvedčený dôvod na obmedzenie užívania nehnuteľnosti z dôvodu podozrenia z násilia. Odvolací súd sa s jeho závermi stotožňuje.

Žalobkyňa v danom type konania tak hodnoverne osvedčila dôvodnosť a trvanie chráneného nároku (vo veci samej), ako aj potrebu neodkladnej úpravy pomerov, ktoré zákonom stanovené predpoklady boli v posudzovanej veci splnené, ku ktorému záveru správne dospel aj súd prvej inštancie, ktorý návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v časti o uložení žalovanému nevstupovať do nehnuteľností a nepribližovať sa k žalobkyňi vyhovel.

Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci osvedčený skutkový stav, citoval právne predpisy, ktoré vo vzťahu k I. výroku jeho uznesenia správne aplikoval na prejednávaný prípad a vyvodil správne právne závery, ktoré náležite vysvetlil, nedôvodnými boli s poukazom na vyššie uvedené odvolacie námietky, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (porov. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 252/04). Rovnako nezahŕňa ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (porov. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 50/04).

Za daného stavu dočasné vylúčenie žalovaného z užívania nehnuteľností nepredstavuje neprimeraný zásah do výkonu jeho vlastníckych práv, ako i práva na obydlie, pretože je daný legitímny záujem na zabezpečení ochrany života a zdravia žalobkyne pred násilným správaním žalovaného. Neodkladným opatrením pritom nedochádza k vytvoreniu nenávratného stavu, pretože ide o obmedzenie dočasného charakteru. Procesná konštrukcia rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia určitým spôsobom zasahuje do princípu rovnosti strán a popiera tradičnú zásadu nech je vypočítaná aj druhá strana, avšak vzhľadom na účel tohto inštitútu ide o zásah legitímny a zákonný. V posudzovanej veci bolo osvedčené, že k neželanému správaniu žalovaného reálne môže dôjsť a jeho uskutočnenie závisí iba od individuálnej vôle samotného žalovaného. Keďže bola osvedčená nepredvídateľnosť správania žalovaného a tiež dané riziko hrozby použitia násilia voči žalobkyňi aj v budúcnosti, bola osvedčená potreba neodkladnej úpravy pomerov, v dôsledku čoho nemôže obstať námietka žalovaného, že súd uveril len dobre spísanému návrhu.

Účelom inštitútu nevstupovania, zákazu vstupu do domu alebo bytu je eliminovať kontakt páchatel'a domáceho násilia alebo osoby dôvodne podozrivej z takéhoto skutku s jeho obeťou. Neodkladným opatrením možno osobe, proti ktorej návrh smeruje uložiť, aby dočasne nevstupovala do domu alebo bytu, v ktorom chránená osoba býva. Z formálneho hľadiska nemusí ísť o dom alebo byt, ktorý je

podľa predpisov správneho práva evidovaný ako adresa trvalého, či prechodného pobytu chránenej osoby, rozhodujúci je faktický stav užívania obydlija za účelom bývania. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je irelevantné, či v prospech povinnej osoby svedčí vlastnícke alebo iné subjektívne právo vo vzťahu k dotknutému domu alebo bytu (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1097 s.). Prípadné obmedzenie výkonu vlastníckeho práva má v tomto prípade legitímny účel, ktorý je do značnej miery zdôraznený verejným záujmom. Samotné obmedzenie je pritom vždy dočasné, čo vyplýva priamo zo znenia právnej normy (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1097 s.).

Na základe všetkého vyššie uvedeného tak bolo uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o nariadení neodkladného opatrenia (I. výrok) vecne správne, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

7. Podľa § 336 ods. 1 až 4 CSP: (1) Ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. (2) Súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. (3) Súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná. (4) Ak bola žaloba odmietnutá alebo zamietnutá alebo ak bolo konanie vo veci samej zastavené, platí ustanovenie § 335 primerane.

Nesprávny bol záver súdu prvej inštancie o tom, že v danom prípade návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nemusí byť nasledovaný žalobou a vydané neodkladné opatrenie konzumuje vec samu a prostredníctvom jeho účinkov možno dosiahnuť aj trvalú úpravu pomerov medzi stranami (26. bod odôvodnenia). Pokiaľ sa žalobkyňa domáhala návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, aby súd uložil žalovanému aby nevstupoval dočasne do domu, v ktorom žalobkyňa, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násillia, býva, podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP (Neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia.), odvolací súd uvádza, že už zo znenia danej normy vyplýva dočasnosť a nie trvalá úprava pomerov medzi stranami (preto sa nestotožnil ani so záverom uvedeným v 44. bode odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Trnave z 26.11.2021 pod č.k. 11Co/90/2021-59, na ktorý odvolateľ poukazoval v odvolaní). Je potrebné, aby tieto pomery boli následne podrobené dokazovaniu a zisteniu relevantných skutočností pre rozhodnutie súdu, či vo vzťahu k žalobkyni sú telesná a duševná integrita konaním žalovaného tak ohrozené, že je to potrebné konštatovať súdnym rozhodnutím v rámci konania o veci samej, keď až rozhodnutím vo veci samej je možné dosiahnuť trvalú úpravu pomerov. Zvlášť citlivo je potrebné postupovať v prípade, ak sa takáto povinnosť žalovanému ukladá ako povinnosť nevstupovať do domu, v ktorom má žalovaný trvalý pobyt rovnako ako žalobkyňa, a ktorého je podielovým spoluvlastníkom. Vzhľadom na skutočnosť, že bolo vyhovené návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej a tiež vzhľadom na charakter obmedzenia práv žalovaného, bolo namieste zaoberať sa otázkou potreby uloženia (žalobnej) povinnosti podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Z obsahu návrhu žalobkyne vyplývalo, že požadované neodkladné opatrenie má povahu procesného zabezpečovacieho prostriedku vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku, ktorý má byť riadne uplatnený žalobou, preto odvolací súd žalobkyni uložil povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia odvolacieho súdu na súd prvej inštancie žalobu vo veci samej proti žalovanému. V prípade neodkladného opatrenia nariadeného v zmysle § 325 ods. 2 písm. h/ CSP do úvahy pripadá podanie žaloby vo veci samej o ochranu osobnosti podľa § 11 a 13 ods. 1 O.z.. Ak žaloba v stanovenej lehote nebude žalobkyňou podaná, súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší podľa § 336 ods. 3 CSP. Tým zároveň dôjde k proporcionálnemu obmedzeniu doby trvania neodkladného opatrenia, kedy žalobkyňa v záujme preukázania opodstatnenosti svojho návrhu bude musieť vynaložiť žalobnú iniciatívu. Počas trvania účinkov neodkladného opatrenia sa tiež môže protistrana domáhať jeho zrušenia pre odpadnutie dôvodov, ktoré pôvodne viedli k jeho nariadeniu (§ 334 CSP). Vzhľadom na potrebu výslovnej úpravy časového limitovania doby trvania neodkladného opatrenia vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia, s poukazom na princíp proporcionality a vyváženú ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov konania, bol daný dôvod na vymedzenie doby trvania neodkladného opatrenia do právoplatného skončenia konania vo veci samej (o ochranu osobnosti).

Z uvedeného vyplýva, že odvolací súd je na rozdiel od súdu prvej inštancie názoru, že bolo potrebné v súlade s ust. § 336 ods. 1 a 2 CSP uložiť žalobkyni povinnosť podať v lehote 30 dní žalobu vo veci

samej (II. výrok tohto uznesenia odvolacieho súdu), pričom súčasne vymedzil strany konania (žalobkyňa a žalovaný), ako i predmet konania vo veci samej (ochrana osobnosti). Trvalú úpravu pomerov medzi stranami totiž možno podľa názoru odvolacieho súdu dosiahnuť len na základe žaloby vo veci samej, keďže neodkladné opatrenie má povahu procesného zabezpečovacieho prostriedku vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku, ktorý má byť riadne uplatnený žalobou. Vecná súvislosť s hmotnoprávnym nárokom podľa ustanovenia § 11 O. z. bola v predmetnej veci daná.

Žalobkyňa síce v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nenavrhol obmedziť trvanie neodkladného opatrenia, avšak o časovom obmedzení trvania neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez návrhu na základe vlastného uváženia, samotné obmedzenie je pritom vždy dočasné, čo vyplýva priamo zo znenia dotknutej právnej normy. Vzhľadom na potrebu výslovnéj úpravy časového limitovania doby trvania neodkladného opatrenia vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia, s poukazom na princíp proporcionality a vyváženú ochranu práv a oprávnených záujmov strán, bol daný dôvod na vymedzenie doby trvania neodkladného opatrenia do právoplatného skončenia konania vo veci samej o ochranu osobnosti. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie o potrebe úpravy časového limitovania doby trvania neodkladného opatrenia tak ako je to uvedené v II. výroku napadnutého uznesenia, takýto spôsob nepovažoval vzhľadom na vyššie uvedené za správny, preto podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti trvania neodkladného opatrenia (II. výrok napadnutého uznesenia) zmenil tak, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej o ochranu osobnosti. (prvá veta II. výroku tohto uznesenia odvolacieho súdu) a uložil žalobkyni povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia odvolacieho súdu na súd prvej inštancie žalobu proti žalovanému o ochranu osobnosti (druhá veta II. výroku tohto uznesenia odvolacieho súdu). Ak žaloba v stanovenej lehote nebude žalobkyňou podaná, súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší podľa § 336 ods. 3 CSP.

8. Vzhľadom k tomu, že bolo nariadené predmetné neodkladné opatrenie pred začatím konania vo veci samej a odvolací súd uložil žalobkyni povinnosť podľa § 336 ods. 1 CSP (podať v určitej lehote žalobu vo veci samej), potom tu už nebol dôvod v zmysle § 337 ods. 1 CSP poučovať stranu, ktorej sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môže podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených, preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom III. výroku podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP zrušil.

9. Vo vzťahu k rozhodnutiu o náhrade trov konania (V. výrok napadnutého uznesenia) žalovaný osobitné odvolacie námietky nevzniesol.

Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 396 ods. 2 CSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V dôsledku zmeny uznesenia súdu prvej inštancie, odvolací súd rozhodoval aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

O nároku na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 a 2 CSP v spojení s ustanovením § 251, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že procesne plne úspešnej žalobkyni (primárnemu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo vyhovené súdom prvej inštancie, výrok prvoinštančného súdu bol vo vzťahu k primárnemu nároku potvrdený, odvolací súd zmenil prvoinštančné rozhodnutie iba v nepatrnej - sekundárnej časti - výroku o dobe trvania neodkladného opatrenia a uložil povinnosť podať žalobu vo veci samej, teda v konaní bolo rozhodnuté inak ako navrhovala žalobkyňa iba v sekundárnych častiach) priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania v plnom rozsahu, a to z dôvodu, že strana, ktorá mala plný úspech vo veci (žalobkyňa), má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala (žalovaný), keď nevidel (ani strany netvrdili) dôvod pre aplikáciu

ust. § 257 CSP. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods.1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods.2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods.1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods.2 CSP)

Súd vždy poučí strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. (§ 160 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods.1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods.2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP).